

Je t'aime

Hana Zagorová

Jen málokdy se smál.
V dýmu se ztrácel jeho stín,
znal jména katedrál
toulavých psů i starých vín,
měl smlouvu s Paříží.
Když zrovna nespal za mříží,
že smí mě jednou
do těch míst sebou vzít.

Z těch slov, co šeptával,
znala jsem s bídou sotva pár.
Bůh ví, co povídal,
mělo to spád a byl v tom žár,
jak málo stačí říct...
Hned všechno víš a nevíš nic;
a ze dvou slov jak z létavic je vyznání.

Je t'aime, Je t'aime.
Velký třesk všech souhvězdí
jen pro nás dva teď začíná.

Pro pár slov se ztrácí dech
a kdo ví, jestli vzpomíná.
Jestli vůbec vzpomíná...

Jak s míčky v osudí
zkoušíme s láskou vabank hrát,
když ráno zastudí.
Umíme víc než jenom lhát.
Přivaly slz se přeženou
jak hejno racků nad Seinou...
Tak zase zítra navečer
v kavárně blízko Sacré Coeur.

Je t'aime, Je t'aime.
Velký třesk všech souhvězdí
jen pro nás dva teď začíná.
Pro pár slov se ztrácí dech
a kdo ví, jestli vzpomíná.
Jestli vůbec vzpomíná...

Je t'aime, Je t'aime.

Velký třesk všech souhvězdí
jen pro nás dva teď začíná.
Pro pár slov se ztrácí dech
a kdo ví, jestli vzpomíná.
Jestli vůbec vzpomíná...

Jestli jak já vzpomíná...